

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3008/2020
21.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., чији је пуномоћник Милош Муцић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из села ..., чији је заједнички пуномоћник Љубомир Шљукић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4039/19 од 19.11.2019. године, на седници одржаној 21.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4039/19 од 19.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4039/19 од 19.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица Коцељева П 679/16 од 16.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле против тужених којим је тражила да се тужени обавезу да тужиљи солидарно на име накнаде штете за једно посечено стабло бреста и шест посечених стабала храста са к.п. бр. .. у КО ... и три посечена стабла храста и једно посечено стабло јасена и једно посечено стабло багрема са к.п. бр. .. у КО ..., исплате износ од 433.762,13 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, па до коначне исплате, у целости као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженима као солидарним повериоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 272.355,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, па до исплате. Ставом трећим изреке, за износ од 69.000,00 динара, са траженом законском затезном каматом у том делу, до укупно траженог износа на име трошкова парничног поступка од 341.355,00 динара, захтев тужених за накнаду парничних трошкова на терет тужиле је одбијен, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4039/19 од 19.11.2019. године, жалба тужиле је одбијена и првостепена пресуда у побијаном одбијајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужилца због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује као о посебној ревизији применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном одлуком је накнада штете тужилци за посечена стабла од стране тужених ближе описано изреком пресуде. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете је поднета 26.02.2016. године, а вредност предмета спора је 433.762,13 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилце недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**